

følgelse, er der neppe nogen Tvivl om, at man her i Danmark, hvor der kun i det Hele er en Snes Bryggerier, hvor saadanne Undersøgelser skulle finde Sted, vil kunne finde den fornødne Hjælp blandt Farmaceuter, Polyteknikere, Clever fra Landbohøjskolen samt fra flere andre Steder. Smidertid har det at gaa den Veien Ulempe, at da al Urten kan anvendes ligesaa vel til Øvidtøl som til Baierskøl, er det ikke nok, at man udmaalser Urten og bestemmer dens Styrkegrad, men man skal tillige have at vide, hvormeget af Urten der i de blandede Bryggerier anvendes til Baierskøl og hvormeget til Øvidtøl. Det er en Vanstæthed, som for en Del af Udvalget har gjort, at vi mene, Alt vel belyst, at det vel er rettest at holde sig til det færdige Produkt. Det gjør man i Amerika, og det er det, vi ere komne til efter forskjellige Overveielser i saa Henseende.

Der var nogle enkelte Medlemmer, som det store Udvalg havde paalagt i Enkeltighederne at undersøge denne Sag, og disse Medlemmer have da ogsaa besøgt forskjellige Bryggerier her i Hovedstaden, set, hvorledes den hele Fremgangsmaade er, dels i Bryggerier af ældre Bygning, dels i Bryggerier, der endnu ere saa at sige i deres Borden, altsaa ikke ere ganske færdige, og endelig i et, som nylig er fuldent. Man har der set de forskjellige Veie, man er gaaet med Hensyn til Brygningen af Olf, og har undersøgt paa Stedet, hvorledes man nu skulde kunne udføre disse forskjellige Former, hvorunder man kunde tænke sig, at Skatten blev paalagt, og det er, som sagt, efter disse Overveielser, man er kommen til at foreslaa at lægge Skatten paa det færdige Produkt. I Forbindelse hermed er det saa at sige nødvendigt, at Skatten skulde bestemmes ved Selvangivelse. Det sker ogsaa i Amerika, og der er der ved Siden af forbundet meget strenge Straffebestemmelser, saaledes at, naar det opdages, at en Brygger — han være nok saa rig og anset i Samfundet, han være vil — har besøget Statskassen for en Del af den Skat, han skulde erlægge, bliver han straffet med vænrende Straffe, stødt ud af Samfundet; hans Stilling er ødelagt. Nu har man med Rette ment, at naar man i vort Land vilde tænke sig saadanne Straffe anvendte, saa vilde vor medfødt Medlidenshed komme til orde. Det, at vi Alle saa at sige høre til een Familie, vilde bevirke, at man næsten vilde blive oprørt, naar man tænkte sig, at en rig, velhavende Brygger kunde komme i en saadan Situation; det vilde smerte En saaledes for hans Familie, at man vilde finde alle mulige Undskyldningsgrunde og sige: Ja, men det er jo ikke sagt, at det er ham; han kan jo ikke gjøre ved, at hans Juldmægtig har ført Bøgerne mindre rigtig; det er maaske ikke med hans Billie, at Bryggernegtene have ført skatte-

pligtigt Olf ud af Bryggeriet osv. osv. Man vil gjøre Alt for at se det i et saa mildt Lys som muligt. Men hvor der er en saa stærk Overbærelse tilstede, vil det ganske vist frembyde Vanstæthed at gennemføre meget strenge Straffebestemmelser og derved opnaa at give et tilstrækkelig advarende og affrækkende Exempel, saaledes at det næsten vilde umuliggjøre, at Noget for Fremtiden vovede at indlade sig paa disse ulovlige Veie. Man har altsaa med en vis Ret ment, at det var vanskelig at gennemføre disse strenge Straffebestemmelser her i Landet, og dette gjør derfor heller ikke det foreliggende Lovforslag, idet det foretrækker at gaa den samme Veie, man nu bruger ved Toldvæsenet. Lad mig her erindre om, at man i gamle Dage ansaa det næsten for en Uressag at kunne indføre Varer i Landet uden at erlægge Told. Naar dengang de ofte rige Rjøbmænd, der foretog Sligt, bagefter kom sammen med de høieste Embedsmænd i Toldvæsenet, saa generede de sig ikke ved at rose sig af, at de havde gjort noget Saadant; de betragtede det som en Slags Krig mellem Toldvæsenet og Handelen, saaledes at den, der havde seiret, gjorde sig til deraf. Dette gjorde sig gjældende for en Tid af omtrent 60—80 Aar tilbage. Senere har der paa disse Omraader dannet sig en ganske anden Opinion; nu anses det ingenlunde for hæderligt at besøige Statskassen for Told. Det sker heller ikke mere i væsentlig Grad, men den gamle Tids Betragtningssmaa har dog maaske haat sine Efterveer, saa at det maaske ikke er aldeles sjældent, at der i vor Tid gjøres Forsøg under mere eller mindre passende eller upassende Former paa at berybe Statskassen Noget af den Told, den skal have. Naar saadanne Tilfælde nu indtræde, da er den Paagjældende vis paa kun at blive multeret; han faar sin Mulkt, men synes at være ligesaa god Medborger til Trods for det. Skjøndt nu, som sagt, Udvalget erkjender de Vanstætheder, der ere tilstede ved at effektuere strenge Straffe, saa tror det paa den anden Side, at dette Forhold ligeoverfor Olfskatten maa betragtes helt anderledes end ved Tolden, hvortil der, som sagt, knytter sig gamle Traditioner. Man er nemlig overbevist om, at Bryggerne vilde betragte sig som Skatteopkrævere for Staten, der som saadanne opkræve det bestemte Antal Kr. pr. Ed., og de vilde have fuld Bevidsthed om, at det er en virkelig Forbrydelse, de begaa, ved ikke at erlægge Skatten. I hvert Fald mene vi, at det vil være muligt gennem de Bestemmelser, der skulle kontrollere Selvangivelsen, nemlig gennem Bøgerne og paa forskjellige andre Maader, at bringe det deryn, at den virkelig Skyldige vil kunne udfindes, saa at man altsaa ikke, saaledes som jeg før nævnte, vil kunne slyde Skylden hen paa den anden Side og gjøre den Stilling, hvori Bedkommende kommer, lettere og mere undskyldelig, end den bør være.